

BORSSZEM JANKÓ

T-a K-n szűcsmester. Az igaz, hogy nem valami híres darab ez a suba. De ha a helyett, hogy összetűzni segítenétek, még jobban szétránczigáljátok: semmi meleget se fog tartani!

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferenciek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

Megint . . .

— Új dal régi nótáról. —

MEGINT csak ott ül Hegedüs Sándor,
Hegedüs Sándor,
Hegedüs Sándor, —
Ő az előadó.
Tudod a többit, ne állj meg vándor,
Menj tova jámbor;
Hegedüs Sándor
Azt mondja: nincs sok adó.

S megint megszólal Horánszky Nándor,
Horánszky Nándor
Horánszky Nándor
A hős Tisza-verő.
Tudod a többit, — ne állj meg vándor
Menj tova jámbor
Horánszky Nándor
Ennyit mond: nagy ember ő!

S megint fölpattan Helfy a Náczi,
Helfy a Náczi
Helfy a Náczi.
A szélbal bölese ő:
Tudod a többit, bár szava játszi,
Mokra pipát szi
Helfy a Náczi —
Azt mondja: frázis a fő.

S megint debattol jó Tisza Kálmán,
Jó Tisza Kálmán
Jó Tisza Kálmán.
S mikor az érve fogy.
Tudod a többit; sarkára állván,
Polemizálván
Jó Tisza Kálmán,
Kétszázszor azt mondja: »hoggy . . .«

S megint csendülnek szüzi beszédek,
Szüzi beszédek
Szüzi beszédek
Romlatlan hangokon.
Tudod a többit, — nincs benne vétek,
Spenót is étek; —
Szüzi beszédek
Zöldelnek: »éljen a hon!«

Megint csak untat a régi nóta,
A régi nóta
A régi nóta
Nincs már se kedv, se hit.
Budgetvitázunk már évek óta,
Hatvanhét óta,
S mit nyög a nóta?
Egyetlen bús refrain: *deficit*.

Két levél.

— Moszkva város polgármesterének.

B. u. é. k.!

Boldog és békés újévet! Az utóbbit garantírozom.
Ha nagy Frigyes csinálhatott hét éves háborút, csinálok
én hét éves békét. Béke lengjen Mars hamvai felett és
pókok szőjék rá a feledés hálóját. Aki háborúról csak
beszélni mer, csukassék a hábortosok házába. Minden
pánszlávra békót, hogy megvédjük a békét!

III. SÁNDOR
czár.

*

— Wischnegradski pénzügyminiszternek. —

Pénzt—pénzt—pénzt!

A hollandusok és a francziák gazdagok, a mi
kozákjaink pedig éhesek. Az ágyu drága és sok puska-
port fogyaszt el. Pénz nélkül tehát nem lehet elkezdni
a békét. Annál kevésbé győzhetünk, ha nem győzzük
a béke költségeit. Kölcsönt hát! . . . nagy, nagy köl-
csönt! . . . sok, sok pénzt! . . . Hadd vigyék meg kozák-
jaink Európának a békét.

III SÁNDOR
czár.

„Magyar illusiók“

— A »National Zeitung« alapos tudósítása. —

A magyar chauvinisták és oroszfalók célja immár
világos: az orosz befolyást Moszkvában helyettesíteni
akarják a magyarral és el vannak tökéve nem nyugodni
előbb, míg a pánszláv comité évi gyűlésén adatni szokott
disztrakoma menujén a gollasch és pergelt is nem szere-
pelnek. Hogy ezt keresztülvigyék, fel akarják használni
a hármas szövetséget, mert föltették magukban, hogy
előbb nem nyugszanak, amíg legalább a kozák ezredek-
nél a magyar vezényszót el nem fogadja a czár. De hát
ily örült vállalkozásban segítsük mi e nagyzás hóbort-
jától elvakult magyarságot, mely Budapesten három nap
alatt egy óriási fegyvergyárat alapított, hol naponként
100,000 puskát képesek előállítani!? Ok ugyanis azt
hiszik, hogy ha a hármas szövetség cserben is hagyná
őket, az abyssiniai négusz és a zulukaffér király két millió
katonát bocsát rendelkezésükre s ezért gyártják a sok
manlichert.

ÚJ INTENDANTURA.

B. F. Lenke, félek elárasztod a vásárt.

Csatár redivivus.

Csatár Zsigó megint bejut a házba,
S szent Göndöcs páter kimarad,
Láthatjuk ismét folyosón pipázva
A jó haraszti madarat.

A száz rút skandalum levébe mártott
Notárius *) lám bejuta,
Kerülik őt s kerülget minden pártot
Miatta a lapos guta.

Kövér, nehéz legény Zsigó, a szentem;
Nagyot nyom ott, hová leül.
A tisztelt ház magasb niveauját menten
Lenyomja egyes-egyedül.

A vérbajoknak ilyen a szokása,
Ha elmúlt már a főveszély:
Hogy a nyomát szemünk még egyre lássa,
Kiüt később is egy fekély.

*) Nem sajtóhiba »notárius« helyett; falu pennája volt régebben e jeles pater patriae. A corrector.

„Az egy éves önkénytelenségről.”

— Törvényjavaslat. —

1. §.

Az egy éves önkénytelenség kiterjesztetik tíz éves önkénytesi muszájzolgálatra.

2. §.

Aki a tíz esztendő alatt jól viseli magát, még tíz esztendeig megtartatik önkénytelenség jutalmul.

3. §.

Ellenben az, aki e tíz esztendő alatt rosszul viselkedett, megtartatik még tíz esztendeig önkénytelenség — büntetésből.

4. §.

E husz esztendőnek elteltével az az önkénytelenség, aki törzskari vizsgát letenni képes, kineveztetik káplárnak.

5. §.

És jutalmul ismét bentartatik tíz esztendeig.

6. §.

Amik a törzskari vizsgálaton megbuknak, eljátsz-ták jogukat, hogy valamikor altisztekké kineveztesse nek és még tíz esztendeig mint önkénytelenség közlegények kötelesek tovább szolgálni.

7. §.

Tíz esztendei szolgálat után a káplárok előmozdulnak hadapródokká.

8. §.

Harmincz éves önkénytelenség után az így ötven évet elért önkénytelenség — mivel ez idő alatt semmiféle tanul-

mányokat nem végezhetett — elbocsáttatik a tényleges szolgálatból, hogy iskoláit befejezze és vizsgálatait letehesse.

9. §.

De hatvan éves koráig behivattathatik bármikor; azonban, hogy pályát választhasson és családot alapíthasson, e behívás ne legyen tulságosan gyakori és az illető legfőleg két évenként hívható be egy-egy évi szolgálatra.

10. §.

Hetven éves korában minden önkénytelenség fölmenthető, ha ezredesejónak tartja; ellenben nyolczvan éves koráig szolgálni tartozik.

11. §.

Nyolczvan éves kora előtt önkénytelenségnek korai elhalálozás által magát a katonakötelesség alól kivonni, szigoruan tiltatik.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

☆ Oz egerópoi koncertba oz első hegedő mégis o ferscht Bismarcknak von o kezibe benne. O béke melódit ő todja hózni legszebben. O kapitalisztok legjobban szeretnek bene oz ad agio részt.

☆ O fájn levélpapirosbul nem lehet vinni küvetkeztetés o levél írójáró: nem lehet minden ember papiroskereskedü-segéd.

☆ O Jelinek Orthur képviselő oreság togodja, hojd o szesz-tül lehesen reménygleni o pénzöjdi helyzetüül o jovólását. Hojdhojd? En oztot hiszek, hojd ü téved: mert itt mégis sak legjobban todná segiteni edj kis spiritosz.

☆ Küngyü volt oz istennek semmibül sindlni ed najd volomit. De ed najd volomibul — mert hát o deficizit is sak volomi! — obból sindlni semmit: ez oztánd o kunststuck.

☆ Oz ój intendantnéruul jotja nekem oz eszibe: hojdha o Mózsa ed hülgly, mér odvorolják neki oz oszszongyok?

☆ Nem todom mi keröl oz arszágnok minden esztendüben tübbe: o kültség-vita-e, ovodj o vita-kültség?

☆ O Miklós Jola oreság fonto o Tisza Kálmánok ed koszorót szép virágakból; sakhojd ógy tonálok, hojd vóták ozok o virágok oljanok, mint o Tiszovirág, o ki ott rogyogjo ed nopig o nopféngyban o Tiszo portján, oztánd foccs! . . . másnopro mán vége von.

☆ O nemzeti színház, oz von oljan, mint ed hő feleség: kevésbe keröli és jól viseli mogát. Oz opera, az van oljan, mint ed maitresse: sokba keröli és rosszul viseli mogát. Sakhojd o szerettü rendesen nem szokto lenni onalmas, oz opero pedig rendesen oz.

Ferdi frázisa.

LENN Szófiában a Coburg gyerek

Önérzetes beszédben kesereg:

»Ha már zöld ágra másképp nem jutok,
Bulgáriáért halni is tudok!«

Nem rossz a mondás, kedves Ferdinánd,
Rokonszenv kél az elszánt hős iránt; —
De trágikus hatást most nem tehet,
Hisz új hazáért élned sem lehet.

Híú reményed! Téged nem talál
Bolgár had élin szíven a halál.
Egy szép nap' Európa visszahív,
S befűtetik egy jó lokomotív.

Az Orient-expressre oszt' felülsz —
És hogyha sált kötsz, még csak meg se hülsz,
És megteszed, ha nem lesz hófuvat —
Szép Ebenthalig gyorsan az utat.

S azt véled, míg itt szüid enyket talál:
Bulgáriáról tán csak álmodál.
Ilyenkor aztán Wertheimodba nézz, —
És megtudod: nem álom az egész.

Apró hírek.

□ **Személyi hírek.** Zichy Jenő gróf magán-kihallgatáson fogadta Waldapfel Fülöpöt. — Czérna János szabó ma látogatást tett Bukovay Absentiusnál; de nem találván őt lakásán, névjegyét hagyta nála. — Spitz Ignáczné bábászati körútjából ma visszatért a fővárosba. — Zichy Nándor gróf a pápa világi hatalmának visszaállítása érdekében felolvasást fog tartani Kajászó-Szt-Péteren. — *Kököröcsényi* Gabi köz- és váltóhamisító tegnap látogatást tett a Fortunába, de még eddig nem jött vissza. — *Fuchs* Izor utazó zsebmetsző ma tartotta bevonulását imponáns rendőri kíséret mellett. — *Hunyady* László gróf a »föl nem fedezhető szigetek« örökös királyává kiáltatott ki. — *Pálmai* Ika személyesen gratulált *Blahánénak* a »Suhancz«-ban elért diadalához. *) — *Hanuska*, Billroth bécsi egyetemi tanárnak inasa, gazdája kíséretében meglátogatta a fiúmei kórházat. — *Dr. Farkas* László, megjelenvén egy eltört 82 éves csipőcsont előtt, így nyilatkozott: »már ennek bakfüttyü!« — *Böcklinen*, a hírneves festőművészen, dr. *Bunda* Jóska elismerő cikke következtében kitört a nagyzási hóbort.

✓ **Vannak**, akik *Stróbel*től féltik »Aranyt.« Mire való ez az aggodás? Az »aranyos« már sikerült neki.

× **Boulanger** tábornok Diogenesnek csapott fel. O is, mint rájöttek, Diogenestől származik és »*Lanternenal*« keresi embereit.

✗ **Istenem**, de sok író szeretne most a *Beniczky* Ferencz államtitkár felesége lenni!

*) Kételkedve fogadjuk e hírt.

† **Mikor** a bécsi burgban a közös hadügyminiszter Bylandt-Rheidt hajtat el a fővárta előtt, az ór így kiáltja el magát: »*Repetirgverrraus!*«

△ **Tünődik** magában Coburg Ferdi: »*Udvarképessé* én is csak megtehetem az udvari zsidómat. De magam hogy leszek *rothschildképessé?*«

+ **Meltzl beszélt:** saxa loquuntur.

× **No lám!** Tisza megtért vén napjaira; azt énekli már ő is: *Veni sancte spiritus!*

♁ **A „Vas ember“** első előadása után így nyilatkozott *Andrássy* Manó gróf: »Hem brem!... Roszul vagyok eltalálva.«

± **Bécsben** a gyilkosság, rablás napirenden van. Jól mondta *Reklámczél* Béla báró, hogy nem tudunk lépést tartani a világvárosokkal.

* **A hófúvás** következtében a vasutak májusig megszüntették a közlekedést. Nem kell tehát orosz betöréstől félnünk, mert esztelenség volna az oroszok részéről ily hosszú utat megtenni gyalog.

† **A két „Nikita“** közt nagy a különbség. Az az amerikai mindenki pénzeért — a montenegrói csak rubelért énekel. Emezt vezérli a mamuska — amazt az »atjuska«.

× **A d-szerdahelyi** választás csütörtököt mondván, az igazoló bizottság már most nem tudja, kié legyen a mandátum? Legújabb hír szerint *Szabó* ur azt ajánlja *Sághy* urnak, egyezzenek meg: a páratlan számú napokon *Sághy* ur, a páros napokon meg *Szabó* ur képviseljen. Eddig ilyen egyezés csak a »*páhol*«-ra nézve állott fenn. Mért ne lehetne azt a »*páhol*«-ra nézve is behozni?

♁ **A b.-gyulaiak** Göndöcs helyett *Csatárt* választották. Izlés dolga. Kinek a pap, kinek a kántor.

× **Khinában** a Hoang-Ho folyó áttörvén a gátat, roppant kárt okozott. Ezért elhatározták, hogy nagy-szerű védművekkel, különösen zsilipekkel erősítik meg a töltést. Mint a »*Pekkingi Hirlap*«-nak *Budapest*ről jelentik: a khinai kormány felkérte! a magyart, hogy a *kis-tiszai zsilip* jeles építőit és vállalkozóit küldené ki neki kölcsönbe.

Irodalom és Zene.

„**A vérszívók.**“ Világforgalmat elősegítő fővárosi fogadói éjjeli tanulmány. Irta: *Neblich Wanzel* kéjutató.

„**Setét éjjig elülök én melletted.**“ Kibiczi solo. Partnerjének fülébe dudolja *Ehrlich Ábrahám*, napi kibicz és krajczár-leső.

„**Az ohnép barát.**“ Önéletrajz. Irta *Csatár* Zsigmond, rémlátományos és műkönyhullató.

„**A faluban utca-hosszat.**“ Solo. Egy szál füttyülőre alkalmazta *Knopfloch* Lébis, mozgó vegyes kereskedő.

„**Mért hogy el kell válnom tőled!**“ Óraláncz-bucsuztató farsangi zálogházaajtó-nyitány. Énekli *Bukovay Absentius*.

„**Én vagyok az, én vagyok az, a ki nem jó!**“ Énekli egy 4 kros kuba.

Új pénz.

A múlt héten a spanyol hivatalos lap nyomán az összes európai sajtó közölte, hogy a spanyol király arczképével új pénzt vertek. Mi abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy ez új veretű pénznek egy példányát be is mutathatjuk.

Avers.

Revers.

Kövérbetűs sensatiós táviratok.

— A „Bpesti Hrlp“ nyomán. —

Thema :

Szt-Pétervár. A csár nem beszélt újév napján.

Változatok :

Yemen. A hegy nem ment Mohamedhez.

Bpest. Tisza Kálmán nem fogadta el a persa sahtól a budapesti főkonzulságot.

Madrid. A spanyol trónörökös még nem gondol a házasságra.

Bpest. A Jókai villájában járt betörő, mint biztos forrásból tudjuk, nem Carnot, francia köztársasági elnök volt.

Washington. Az Egyesült-Államok elnöke nem tiltakozott Coburg Ferdinand trónra lépte ellen.

Páris. Rákosi Jenő színműveit nem adják elő a Théâtre-français-ban.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti : Bukovay Absentius.

— A Miczike felelete is csak olyan, mint a Tisza Kálmán ujesztendei beszédje : kimarad belőle a *nem*.

— Engem csak annak a miniszteri dohánytilalmi ukáznak a tónusa boszant. Olyan henczegő, mint az első éves balek, mikor a Kapsban oda ül fűtyülni az olvasó-asztalhoz.

Először is ráparancsol a rektorra. Azóta párbajkép-tennek nyilvánítottuk ezt a nagyságos urat. Aztán a Mihásznákkal fenyeget. Ejnye be jó! Kikkel beszél az a Tré-

fort? Nem a mi arcunk verejtékéből, nem a mi keserves adózásunkból él ő? Mit? Aztán meg a tanszabadság kutya?

— Hát mi az isten nyila vonjon bennünket az univerzitásra, ha nem szabad ott elszíni egy ártatlan cigarettát! Tán csak nem az előadások? Ezt a professzor urak maguk sem hiszik.

— Hanem a Sággy professzor ur csak fog tiltakozni az ukáz ellen, mert az ő osztrákjogi előadásain csakugyan nem kergetheti el az ember magától a csön-des szundikálást mással, mint egy derekas csibukkal.

— Olvasó-kört alakítanak nagyra hivatott kollegáim, ahol olvashatnak 11-ig. Főlöszleges; ha csak olvasni akarnak, olvashatnak a pikében 90-ig!

Szigorlaton.

Tanár. Jelölt ur, ön minden tárgyból megfelelt, csak a szülészettől nem.

Konossy Jola. Ó, nadságos ór, az ed sepet se nem baj — én így is *kotono-orvos* leszek.

„BOLHA-SZORITÁS.”

— Ismeretes gyerekjáték. —

Iván szorítja a sort balra, Ottó visszatolja jobbra. Egy darabig így foly a mulatság. Félő, hogy Ottó gyerek egyszerre csak —

— kiugrik a sorból.

Czibak Sándorné otthon.

— Egy honanya tépelődései. —

Jaj te Sándor!

Már megint nem aludtam az éjszaka!... Hát az olyan ember, mint te vagy, akinek 24 évi boldog házasság élet nyomja a vállait, — még nem áll olyan pajkosságokba bocsátkozni, ami már a Debreczenben jogászokdó Józsi fiunknak is derogál? (Zsófi, nem lesz az a tőzeg parázs szaporítlan a kolmizó vasnak?)

Te hős akarsz lenni és elfelejted, hogy nős vagy!? És nemcsak hogy nős, hanem 3 eladó virágszálnak vagy az apai törzsöke! Jaj te!

Váltig bujtam a pesti ujságokat, hogy majd valahol találkozom a neveddel, ahogy ambiciózus képviselőnél lenni szokott... ha már máshol nem, legalább egy apró módosítás kíséretében valamely képviselőházi bizottságban... és — ehol van ni! — azt olvasom rólad, hogy *párbajsegéd* voltál.

Jaj te Sándor! — hisz a mult héten ép a Józsi fiunk fejét mostam meg ilyesmiért; no ugyan épülni fog a gyerek most az apja példáján!

Bizony-bizony csak most örülök annak, hogy a fiut Debreczenbe küldtem jogászokdni; mert ha Pestre adom, elromlott volna a híres apja rossz példájától. (Nem hoznál köszönetet a Vugyik lakatostól, Zsófi? Csavarja az orromat az a tőzeg!)

Azt irod, hogy az örökösödési törvényjavaslat fölött veszték össze a képviselőtársaid... nem hiszem én azt Sándor! Nyilván a kártya közt, vagy valami orfeumi dáma fölött kaptak össze. És te persze mindenütt kéznél vagy az ilyen helyzetekben!...

A most haza küldött fehérneműd is olyan parfémos volt, amilyenről kétes hírű dámákat tiz lépésnyire is meg szoktunk ismerni mi tisztességes asszonyok.

Sándor, Sándor, ez a parfémos engem nyomra fog vezetni és rettenetes lesz majd a leszámolás órája!

Amugy is odáig vagyok a méregtől.

Az a bamba Ghunár Abris lett az öreg Ghunár általános örököse; de a mióta kihirdették a testámentomot, azóta felé se néz a mi Lidikénknek, akinek olyan sürrin udvarolt ezelőtt.

Tegnap nyakon csiptem a Gránátéknál... azt mondom neki: — »Hallja Abris, maga tisztességes, jóra való fiatal ember! Itt az ideje, hogy a történetek után komoly nyilatkozatra szánja el magát!«

»Igenis nagysád, csokolom kezeit, én nyilvánosan le fogom gazemberezni a nyomorultat!« Azt mondta.

Képzeld csak! — én azt gondoltam, hogy a Lidikénk kezét kérje meg, ő meg ugy értette, hogy nyilatkozni fog a »*Ruczahát és vidéké*«-ben és le fogja gazemberezni a Findura Danit, akivel valami kártya-affaireje volt. (Zsófi, hiszen az a köszén még jobban csavargatja az orrom! Csutkából csinálj paraszt!)

Az egész város kivetette most a hálót a Ghunár Abrisra, de én nem adom fel a harcot. A gyerek ostoba ugyan, de rólad tudom, hogy az ilyenek a legjobb férjek.

Sanyaró Vendel nyögései.

— *Olvasom, hogy a szombathelyi színházban a „Succi“ együletünk hivatalos költője, Éhen Gyula: »Gróf Lipót« című vigjátékot adatott elő, melyben egy sertéskereskedő Gombóc ur a hős. Én az ilyen szereposztást nem nevezhetem vigjátéknak. Vigjáték akkor volna, ha Gombóc vinné benne a főszerepet.*

— *Szökő év. Ennek a hónapnak 29 napja van. Pah!... oda sem nézek annak a rongyos 24 órának.*

— *Szerelmes vagyok. A világhírű Zsuzsi-tortába szerettem bele. Ha nem lehet az enyém — »Jókai-golyóval« fogom meglőni magam.*

— *Csak szárnyaim hiányzanak, hogy szitakötő bogárnak nézzenek.*

— *Boldog ökor! Kérődzhetik.*

— *A virginia szivar látása büszkeséggel tölt el. Még sem vagyok olyan vékony!*

— *Szegény Marcsi kollegánk a budai bástya-sétány egy fájára kötötte fel magát, szembe a hegyekkel. Ha már életében nem volt, legalább a halálában legyen kiltátása.*

„A vas ember.“

— Öntötte Csiky Gergely. —

Személyek:

A VAS EMBER.

A VAS FIÚ.

A DELEJ KISASSZONY.

A TÖBBI SZEMÉLY CSAK VAS SALAK VAGY AVAS ALAK.

Vas ember (a vas fiúhoz).

Ha eddig még nem ismerél, fiam,
Hát ismerj most: vas ember ám apád.
Andrássy gróf, a Vas Manó, hozzám
Csak lágy cipő s Atzél, a nagy reformer,
Csak írósvej. Bizony! E kéz, e láb,
E fő, e nyak, e mell, mind vas-tag ez:
Hajlíthatatlan és kemény, s e szív
A legkeményebb Bessemer aczél
És szöghajam vas-szeg, s a két szemem
Vasvillákat lövell s eremben, tudd
Meg ezt, Brandt-féle vas-csepp folydogál,
S Szliács aczél-vizében mosdom én.
Fehérneműm bádorból varratom,
A kalapomat a kovács vasalja.
A többi gúnyám: pléh. A jellemem,
Becsületem: vas és aczél. Azért
Vigyázz és félj, gyerek! Mert emberi
Erzés e szívben nem lakik.

Vas fiú. Apám, tudd meg, hogy én is vas vagyok.

Vas ember. Valóba? Lám! Tüzes kis vaskapocs:
A példaszó szerint hát ütlek én,
Amíg meleg vagy, s nem múlik tüzed.

Vas fiú. Nem úgy atyám! Én vas vagyok, e lány
Pedig delej; magához vonz azért.
De azt is tudhatod: vas és delej
Ha egyesül, belőlük származik
A legnemesb aczél. Hát egyesíts,
S ígérem, hogy kemény aczélfiak
Keletkezendnek e frigyből csupán.

Vas ember. El a szemem elől, te rongy salak!
Vas ember voltam eddig is. Ha ezt
Megengedem: hitvány szarvas leszek! (Vasfiú el.)

Vas ember (magában.) A vasbecsületnek vasútain
Haladtam eddig, s jól haladtam én.
És életem vasújtán íme most
Czudar hamis váltóra bukkanék.
Valj', mit tegyek? E csúnya hamis váltót
Figyelmen kívül hagyjam? — vagy pedig...
Háh!... Ezt teszem!... Becsületnek te rozsdás,
Kevéssé koptatott vasútja: ím

Letérek rólad, s a hamis váltón
Elnyargalok, akárhová vezet.

(A vas ember a hamis váltóra rátérve, elrobog. A váltó hamisító ór, ki már ugy is meg van löve, egészen meglövi magát a följelentéstől való félelmében. Rémitő vasuti összeütközés. A vasfiú és delej kisasszony halálukat lelik, a vas ember csak kizökken, de a nagy rázkódtatásban a vas konstrukció meg-bomlik.)

*

A „KIS LAP“-ból.

„A belügyminiszter szünideje.“

Irta és előadatta Bébé Lenke.

Személyek:

BÉBÉ LENKE ÉS FERIKE.

LENKE. Mindenki elment hazulról, egészen magunkra va-
gyunk; a kulcsot is ránk bízták. Használjuk föl ezt a kis időt!
Ki tudja, meddig tart. Tudod, mit csináljunk?

FERIKE. A spajzba...

LENKE. Dehogy is! Színházat játszunk. No, ne félj.
Neked nem kell játszani, én sem játszom, én csak írom a
szindarabokat. Be herzig gondolat! — Tudod, te leszel az
intendans. Jöjj, vedd föl a papa frakkját, itt van a fehér ke-
ztyű is. Most vágj komoly arcot, most meg mosolyogj. Így, ni!
Most pedig intézkedjél, hogy darabjaimat előadják és meg-
tapsolják.

(A babaszínházban lejátszódik a Lenke darabja. Ferike
rángatja a drótot.)

LENKE. Ez nem jól van így, hogy a közönség csak fabáb
legyen, a melyik nem tud tapsolni. Nekem eleven közönség, nekem
igazi csattogó taps kell. Olyan igazi, csattogó taps, amilyent Csiky
bácsi szokott kapni! (Tréfás méltósággal.) Kérem intendans ur,
gondoskodjék arról is, hogy tapsot kapjak. Annyi hatalma van
talán az intendansnak!

FERIKE. De Lenke!... A te játékom kezd komoly lenni!

LENKE (közönséges hangon.) Ej te bubos, hiszen most csak
intendans játszunk. Ne félj, no! Irok hamar egy bohózatot.
Czime: »Egy páholy, vagy az intendans bosszúja.« (Páthosszal.)
Semmi ellenvetés, intendans ur. Ugy látszik: ön se jobb a Deáknc
vásznánál. — Most nézzük, mit szól a kritika? (Tudod: ma-
máék is mindjárt a kritikát nézik.) Jaj! Mit kell látnom! Sokan
ócsárolnak, sokan meg egészen hallgatnak rólam. Huzd le a
fehér keztyűt, nem vagy te intendansnak való. Hogy lehetnél
hát miniszter? Vagy nem tudsz rá parancsolni legalább a hivata-
losaidra, hogy engem dicsérjenek!? (Ferike a Nemzetet telefon
utján megdorgálja, mely másnap jóvá is teszi mulasztását.) Miért
nem foglaltatod le, amelyik vonakodik?

FERIKE (békítőleg.) Aranyos Lenkém...

LENKE. Niksz aranyos! Nem kell a hízegésed, nekem
a sajtó hízelgése kell. Nekem a sajj — — — tó — ó hi — i ze — el-
gé — ése — e ke — ell. (Zokog. Szünet.) Azért se sirok!... Gyor-
san, szaporán dologra! Uj drámát írok. (Sietve ír. Rövid szü-
net.) Így! Most kész. Gyorsan osztasd ki a szerepeket és ügyelj
rá, hogy minden jobban menjen. (Jó kedvvel.) Föl kell használ-
nunk az időt, míg magunkra vagyunk.

*

Konti ügyes operette-író. A zenéjét könnyen szerzi.

Titán Laczi a koronában.

Csordultig tele a Dardanellák hordaja — nem hengeritem tovább!

Arisztofoklesz, Euripindár -- mi leszámoltunk!

Nem birkózom hitvány *vas emberekkel*, bádogos relatoreferensekkel, bárha kérlelő látogatásokat csepegtettek is vérig sebzett szívembe.

A fenyegető bellumtriste idején s a bellerofon hiján hátra szorul a belletrista.

Nincs igazság! Tempora passati! Fiat justitia regnorum fundamentum.

Nem leszek rabszolgátok — sem jobb-, sem bal ágyatok, ti elefánttá felfuvalkodott egynapi bohák! Én, aki a babért az anya-emőn szoptam magamba, e magasból lenézem a kóczos Kóczándíjat! Pedig mily tárgy! »*Attila* nem náthában hal el, de kőszéngáznak az áldozata. Örököse *Buda* pesti hirlapot alapít rákosi híveivel!«

De nem! Az én lelkem az ő hátulsó lábaira áll. Az én orrom nem vulkán, hogy rajta a léha könnyelműség tánczoljon! Megyek per velocipedes apostolorum. Pereat mundus vult depici!

Még sem! Bájrñ Emil pöngeti kobzát, hogy akik való igaz petőfiak vagyunk, az élheterlen költészet elől ismert rímes nyomokon rohanjunk a tápláló halálba!

Előre!

*Ne menj el, ne menj el, dicső Titán László,
Ne légy életeddel könnyelműen játszó!*

De megyek! Látom már a politikai szemhatáron bele esni a fekete pontokat a lőporos hordóba... durrr!

— Pauli! Pikkoló kapu, zeksz hauszbród, feszt gestoppte csibuk!

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

„Carnifex.“ Igazi hóhér elmésség. Ha fejét vesszük, szegre akaszthatjuk. Telnék öntől *életre* való tréfa is. — **L. Gy.** Besoroztuk.

Lássuk máskor is. — **O. J.** Az ön Cs. E. alakja nagyon közel jár Titán Laczihoz. A hozzá való rajzot azonban eltettük. Még hasznát akarjuk venni. — **B. Gyula.** Megbuktunk. De hiszen a herét végre is legyőzi a méhe. Bízva bizzunk. — **Z. S.** Jobb is, ha megéhezik rá a közönség, mint hogy csömört kapjon tőle. Amaz idézet nem volt czélzás, hanem megmentése egy jó fordulatnak, melynek hamarosan nem lőttünk jobb alakot. Nem kell *mindig* jurare in verba magistri. Szives indulatát ad futuros betáblázunk »*B. J.*«-ra. — **D'hiver.** Most hallgat, mikor olyan jó szezója van. — **Kn. I.** Mint rendesen, ez a küldeménye is mulatságos. Csakhogy: ennek a közlésére keritünk alkalmat. — **Shm.** Meg is íródott, meg is száradt, postára is tevődött. Csak az a kérdés: vajlon meg is kapódott-e? Hegyibe most üdvözlés is küldődik. Eléssék ön által! — **Orange.** A régi jókat elejtettük. De akadt jó az új dolgok közt is. *Ridendo dicere verum*: ez a mi feladatunk. A két H. azonban azt tartja, hogy: *dicendo ridere verum*. — **Nemo.** Áldás-osztás után jött. Márczius elején is lesz egy kevés; akkor jelentkeztek. — **Hm uvs.** Tehát mégis novus. Ez a mi érzelmeinken nem változtat: szivesen látjuk. — **Lugyl.** A multkori jobban sikerült. De azért ne csüggedjen. — **J. I.** Nehánya beválik. — **N. Rőcze.** Üdv és szerencse! — **H. I.** Csak ez a háborgó békéjű, budgetvitas világ hátra ne szorítaná a kisebb házi bajokat! — »**Sanyaró-asztaltársaság.**« Vettük s épültünk az alapszabályain. Az, hogy »asztaltársaság«, biztató körülmény. A hurkából font initialis betű legalább erre mutat. — »**Országos díjok-segélyegylet.**« Az élkes pennájú elnök rozsol teszi, hogy a sanyaruságot átviszi a stílusába is. Erre semmi szükség. A kérelemmel megfér az önértet. De ugy az a fantáziás czifra diploma, mint az újabb felhívás (pedig a szerzője nagyira látszik lenni vele) már nem is kéri a pártolást, melyhez folyamodik minden jóra való eszme, hanem kunyorál az émelgyig és hajlong az undorig. Az egylet, melynek tagjai végre sem vásári koldusok, ügyesebb vezetésre volna érdemes. — »**Perecz.**« Gyöngye kísérlet, s még nem is alkalmi. — **B. S.** Becsülni való önértet. A vig esti lapot gyönyörködve olvastuk. — **Flaneur.** Mily hosszú hallgatás! És amely héten megszólal, egy saját különünk lefotostenoepigrammáza nekünk az estét. Megmentjük a megmenthetőt. — **Bnd.** Gilt. Meg köll eresztetni. A fotografiát posta-fordulattal kérjük. A »néma« is arra a száma marad. — **K. M.** Válogatunk belőlök. — **S. V.** Nem sülték el. — **P. Gy.** Azt csak B.-Gyarmaton értenék meg, de ott sem nevetnének rajta. — **Cs. I.** Még egy kis ideig. — »**Munkácsi dalegylet.**« Semmi kifogásunk az ellen, hogy az önkjelmezes és álarcos bohókás estélyén Borsszem Jankó is bevonuljon az ő egész gárdájával; csak annak helyreigazítását kérjük, hogy nem *mi* üzentük meg — lévén még ott rovónal egy elmaradt felolvasásunk, amely miatt állandó lelkifurdalást érzünk. — **Epr.** Egyet-mást felhasználunk a jókedvű küldeményből. — **Csil-lagrugó.** Üdvözljük a régóta hallgatót. Már most: mentül gyakrabban lássuk. — **Dr. B.** Ezúttal csak az apróságokból szedegetünk. A hosszabbak elől a tulmozgalmas heti történet veszi el a tért. Kérjük a papirosnak csak az egyik oldalára írni. — **G. B.** Mint főntebb láthatja: szivesen fogadtuk s kívánjuk a jó eredményt. Az ön elméssége a napi történetek körül is vigan sziporkázik. A praktikáns mitől ijedt meg? — **K. K.** Az adomákat a jövő évi naptárba szántuk. A másakra nézve: csak a márcziusi évnegyedben. Addig is buzogjon mint eddig. — **Alexander.** Egyet a jövő évi naptárba szoroztunk bele. A többi gyarlócska. — **Piper.** Majd megkoresolyáztatjuk. — **F. I.** A már meglevőhöz begyeztetik. Hanem hát: kicsoda az a K.?

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.